

Reset
Att:
c/o Merdslippen AS

Reset - Delvis avslag på søknad om utviklingstillatelse

Fiskeridirektoratet viser til søknad om utviklingstillatelse fra Reset, datert 17. november 2017. Reset søker om ti utviklingstillatelse for en prosjektperiode på tolv år for å utvikle et konsept bestående av et resirkuleringsanlegg (RAS) i sjø. Vi viser videre til brev fra Fiskeridirektoratet til Reset den 26. april 2019. Direktoratet uttaler her at det omsøkte konseptet faller innenfor ordningen med utviklingstillatelse. Vi viser også til øvrig korrespondanse i sakens anledning.

Selv om det foreløpig ikke er fattet vedtak om tilsagn for noen deler av søknaden finner direktoratet likevel grunn til å vurdere behovet for det omsøkte antallet tillatelse.

1. Bakgrunn

Det omsøkte konseptet er et lukket RAS-anlegg som består av en sirkulær flytende rammestruktur i stål, driftsplattform og 18 merder. Senteret i anlegget skal romme «*førsiloer, vannbehandlings- og slamoppsamlingssystemer samt øvrige nødvendige fasiliteter*». I en indre ring rundt senter skal det plasseres seks merder. Utenfor hver av merdene i den indre ringen skal det plasseres ytterligere to merder, slik at den ytre ringen utgjør totalt tolv merder. Hver av de seks merdene i den indre ringen blir sammen med de to tilstøtende merdene i den ytre ringen separert fra de andre merdene i anlegget av seks armer som strekker seg ut fra senter til den ytre veggen i anlegget. Dette deler anlegget inn i seks segmenter som hver inneholder tre merder. Driftsplattformen skal overbygges av et tak for å skjerme merdene mot miljøpåvirkning og for å bidra til å varmeisolere oppdrettsmiljøet.

Ifølge søknaden vil den maksimalt stående biomassen av laks ved full produksjon i anlegget være ca. 7.040 tonn. Videre følger det av søknaden at med det planlagte produksjonsregime vil maksimal fisketetthet være ca. 56 kg/m³. Søker skriver at før man kommer så langt i utviklingen at man nærmer seg full produksjon i anlegget, vil det av

hensyn til både fiskevelferd og økonomisk risiko måtte være en prosess som gir rom både for uttesting av kritiske elementer i anlegget, kompetansebygging og høsting av nødvendig lærdom og erfaringer.

Søker skisserer følgende hovedtrekk for nødvendig uttesting og utvikling av produksjonen i anlegget:

- *I en tidlig fase av prosjektet, eller eventuelt som et eget FoU-prosjekt som leder inn i utviklingsprosjektet, vil det være nødvendig å teste ut en GreenBag-RAS-merd på 12.000m³ utstyrt med bioreaktor, isoleringsduk og takløsning. Dette vil være den raskeste måten å realisere prosjektet på og vil også være et nødvendig tiltak for å ta ned risikoen i prosjektet. Ut fra tilgjengelighet på kompetanse og bemanning vil det være fornuftig å foreta denne uttestingen ved anlegget til Hardingsmolt på Koløy.*
- *Når anlegget er bygget og klart til drift på lokalitet må det påregnes å bruke noe tid på å bygge opp produksjonen gjennom å foreta en gradvis opptrapping med hensyn til antall smolt som settes ut i hver merd.*
- *Vi tenker oss en opptrapping gjennom fire produksjonstrinn. Opptrappingen vil være i form av antall fisk som settes ut i den enkelte merd og antall utsett pr år, jf. nedenfor*

I søknaden skisseres videre produksjonsregimet i det omsøkte RAS-anlegget på følgende måte:

Ved planlagt produksjonsregime for prosjektet gjøres utsett av smolt fortløpende med ca. én måneds mellomrom i de seks merdene som ligger inn mot senter av driftsplattformen. Etter fem måneder er det da satt ut fisk i alle de innerste merdene og fisken som først ble satt ut er etter ytterligere en halv måned klar til å flyttes og splittes på de to ytre merdene i den aktuelle produksjonssonen. Her går fisken i ytterligere fem og en halv måned for å nå slaktevekt. Etter at den indre merden i produksjonssonene er tømt for fisk rengjøres merden og forberedes for neste utsett som gjøres kort tid etter slik at produksjonslinjen eller «hjulet» holdes i gang. Tilsvarende vil de ytre merdene bli rengjort etter at fisken der er slaktet ut slik at de i løpet av kort tid er klar til å ta imot ny fisk fra den indre merden. Driftsmodellen er basert på god utnyttelse av merdvolumet samtidig som man oppnår god logistikk i produksjonen ved at fisken har samme oppholdstid i det første og det andre produksjonstrinnet.

Reser skriver i søknaden at det planlagte driftsopplegget fordrer en dispensasjon fra brakkleggingskravet i driftsforskriften § 40.

Ifølge søknaden er produksjonslinjen i dette prosjektet i realiteten et «hjul» som er avhengig av kontinuerlig drift og god kapasitetsutnyttelse for å utnytte potensialet i alle elementer som inngår i «hjulet». Dersom det inntreffer omstendigheter i uttestingsperioden som medfører at kontinuiteten i driften opphører, så vil det innebære at produksjonen i «hjulet» kommer ut av sin syklus og da vil det ta tid å bygge opp igjen produksjonen til samme nivå.

Fiskeridirektoratet ga søker i brev 26. april 2019 orientering om at direktoratet vurderte at det omsøkte konseptet falt innenfor ordningen med utviklingstillatelse. Selskapet ble imidlertid bedt om å sende inn noe supplerende informasjon. Herunder ba vi om en avklaring på hvor lang prosjektperiode det søkes om, samt en oversikt over de ulike kostnadselementene i investeringskostnaden.

I budsjettet som var lagt ved den opprinnelige søknaden var investeringskostnaden estimert til 965 millioner kroner. I innsendte tilleggsopplysninger av 17. mai 2019 viser nye beregninger en investeringskostnad på 1482,8 millioner kroner. Reser skriver i tilleggsopplysningene at «*flere av kostnadselementene er oppjustert etter en kritisk gjennomgang, og noen nye elementer har kommet til*». 25. september 2019 ble det igjen sendt inn et oppdatert budsjett. I dette budsjettet er det ikke gjort endringer i investeringskostnaden, men det er gjort noen små endringer i salgspris og prosjektets driftskostnader.

2. Regelverk

Bestemmelser om utviklingstillatelse og hjemmel for tildeling finnes i forskrift om tillatelse til akvakultur med laks, ørret og regnbueørret (laksetildelingsforskriften) kapittel 5. Vi vil særlig vise til:

§ 22. *Særlige formål*

(..)

Akvakultur av matfisk til utvikling skal bidra til å utvikle teknologi som kommer akvakulturnæringen til gode.

§ 23. *Generelle vilkår for tildeling og fornyelse*

Fiskeridirektoratet kan gi tillatelse til og fornyelse av tillatelse til akvakultur av matfisk til særlige formål etter en faglig vurdering. (..)

§ 23b. *Særskilte tildelingsvilkår for tillatelse til utvikling*

Søker kan få tildelt tillatelse til akvakultur av matfisk til prosjekter som kan bidra til å utvikle teknologi som innebærer betydelig innovasjon og betydelige investeringer. Formålet er å legge til rette for at ny kunnskap, eksisterende kunnskap fra forskning, eller praktisk erfaring kan brukes til å utvikle teknologi som kan bidra til å løse en eller flere av miljø- og arealutfordringene som akvakulturnæringen står overfor, blant annet ved konstruksjon av prototyper og testanlegg, industriell design, utstyrinstallasjon og fullskala prøveproduksjon.

(..)

§ 28b. *Maksimalt tillatt biomasse per tillatelse til særlige formål*

Maksimalt tillatt biomasse per tillatelse fastsettes etter en konkret vurdering hvor det blant annet skal tas hensyn til søkers behov. Maksimalt tillatt biomasse per tillatelse skal ikke overstige 780 tonn(...)

(..)

Ved avgrensning av tillatelse til utvikling, skal det blant annet tas hensyn til hva som er nødvendig for å kunne gjennomføre prosjektet.

Ved avgrensning av tillatelse til akvakultur av matfisk til særlige formål skal det ikke tas hensyn til innehavers behov for økonomisk utbytte som følge av salg av ordinær matfisk. Denne bestemmelsen gjelder ikke for tillatelser til utvikling.

3. Fiskeridirektoratets vurdering

Det følger av de særskilte tildelingsvilkårene for utviklingstillatelser i laksetildelingsforskriften § 23b, at det kan tildeles utviklingstillatelser til «*prosjekter som kan bidra til å utvikle teknologi og som innebærer betydelig innovasjon og betydelige investeringer*», jf. første ledd.

Laksetildelingsforskriften § 28 første ledd slår fast at maksimalt tillatt biomasse per tillatelse til utvikling ikke skal overstige 780 tonn. Det er ifølge retningslinjene for behandling av søknad om utviklingstillatelse¹ ikke fastsatt en grense for hvor mange tillatelser som kan tildeles. Ifølge § 28 sjettede ledd skal det ved avgrensning av biomasse «*blant annet tas hensyn til hva som er nødvendig for å kunne gjennomføre prosjektet*». Uttrykket «*blant annet*» viser at også andre hensyn kan være relevante. I henhold til § 28b syvende ledd kan det, i motsetning til hva som gjelder ved tildeling av andre tillatelser til særlige formål, også tas hensyn til økonomien i prosjektet ved fastsettelse av antall tillatelser til utvikling. Retningslinjene fastslår at dette likevel ikke innebærer at det skal tildeles flere tillatelser enn det som er driftsmessig nødvendig for å kunne gjennomføre utviklingsprosjektet. Fiskeridirektoratet kan altså ikke tildele flere tillatelser enn det som kreves for å kunne foreta tilstrekkelig uttesting. Videre følger det av retningslinjene at ordningen med utviklingstillatelser skal representere en risikoavlastning, ikke nødvendigvis en risikoeliminering for søker.

Spørsmålet er hvor mye biomasse som er nødvendig for å gjennomføre Reset sitt prosjekt.

Reset har søkt om 7800 tonn MTB (10 tillatelser). Imidlertid fremgår det av søknaden at maksimal biomasse ved full produksjon i anlegget vil være 7040 tonn (9,03 tillatelser). Etersom Fiskeridirektoratet ikke kan tildele flere tillatelser enn det som kreves for å kunne foreta tilstrekkelig uttesting vil direktoratet maksimalt kunne tildele 7040 tonn MTB til prosjektet.

Ved tildeling av biomasse til konsepter som består av flere like enheter har Fiskeridirektoratet lagt til grunn at det som hovedregel tildeles tillatelser for utvikling av én enhet. Dette er fulgt opp av Nærings- og fiskeridepartementet i blant annet svar på klage på delvis avslag fra Lerøy Seafood Group ASA², hvor det fremgår at: «*[d]epartementet har som hovedregel i tidligere vedtak lagt til grunn at det er tilstrekkelig med én*

¹ Retningslinjer for behandling av søknader om utviklingstillatelse til oppdrett av laks, ørret og regnbueørret, Nærings- og fiskeridepartementet.

² Nærings- og fiskeridirektoratet sitt vedtak i klagesak fra Lerøy Seafood Group ASA, 4. oktober 2019.

produksjonsenhet og én lokalitet for å utvikle teknologi gjennom ordningen med utviklingstillatelser.»

Reset sitt konsept er et lukket RAS-anlegg som består av en sirkulær flytende rammestruktur i stål, driftsplattform og seks segmenter med totalt 18 merder. Fiskeridirektoratet vurderer at anlegget er en integrert enhet som derfor skiller seg fra konsepter som består av flere like produksjonsenheter som kan fungere adskilt. Etter Fiskeridirektoratets vurdering er det nærliggende å sidestille det omsøkte konseptet med «én produksjonsenhet». Også det skisserte driftsregimet forutsetter at anlegget driftes som en enhet, med kontinuerlig drift og utsett av flere generasjoner. Fiskeridirektoratet vurderer at konseptet må vurderes samlet som én enhet.

I retningslinjene til § 28 sjette og syvende ledd står det at det «[v]ed fastsettelse av antall tillatelser skal tas utgangspunkt i det konkrete behovet for biomasse som den eventuelle søknad reiser, for å kunne utvikle den aktuelle teknologien og foreta eventuell utprøving av det nye konseptet i kommersiell skala.» Spørsmålet er om uttesting i «kommersiell skala» innebærer at anlegget må kunne testes med den biomassen produksjonsteknologien er designet for (7040 tonn).

I Nærings- og fiskeridepartementets vedtak i forbindelse med klage fra Atlantis Subsea Farming AS på delvis avslag på søknad om utviklingstillatelser³ uttaler departementet:

Etter vårt syn er det en vesensforskjell mellom hva retningslinjene gir anvisning på og det klager anfører; utprøving av teknologi i «kommersiell skala» (retningslinjene) og utprøving av konseptet med den biomassen anlegget skal ha i kommersiell drift (klagers syn), er ikke det samme.

Fiskeridirektoratet vurderer etter dette at utprøving av konseptet i «kommersiell skala» ikke innebærer at det må tildeles så stor biomasse at konstruksjonen kan testes med maksimal kapasitet. Hvor mye biomasse som er nødvendig for at Reset skal kunne gjennomføre prosjektet må derfor avgjøres ut i fra en bredere vurdering.

Noen av hovedelementene i et RAS-anlegg er tekniske systemer som ivaretar fiskens biologiske behov, for eksempel tilskudd av oksygen, fjerning av CO₂, ammonium/ammoniakk og faeces. Disse elementene dimensjoneres etter den biomassen anlegget er tiltenkt og vil derfor bli overdimensjonert hvis et anlegg skal driftes med betydelig mindre biomasse enn anlegget designes for. Etter Fiskeridirektoratets vurdering stiller dette seg annerledes enn for åpne anlegg. I et åpent anlegg er det som utgangspunkt kun produksjonsvolumet som blir overdimensjonert, mens i et RAS-anlegg blir også alt prosessutstyret overdimensjonert. I et åpent anlegg vil også mange av prosessene som styres av teknologien i et RAS-anlegg være ivare tatt av naturen. Dette taler for å legge større vekt på den produksjonskapasiteten anlegget designes for ved vurderingen av biomassebehovet til et resirkuleringsanlegg.

³ <https://www.fiskeridir.no/content/download/20636/294138/version/126/file/atlantis-subsea-farming-as-%20klage.pdf>

Fiskeridirektoratet har ved vurderingen av biomassebehovet i flere utviklingsprosjekter avgrenset biomassen i forhold til det søker har søkt om, på bakgrunn av at det er søkt om en høyere fisketetthet i anlegget enn det direktoratet har vurdert som nødvendig.

Ifølge søknaden fra Reset vil søker med det planlagte produksjonsregime få en maksimal fisketetthet på ca. 56 kg/m³.

Det følger av akvakulturdriftsforskriften § 25 første ledd at «*[f]isketetthet skal være forsvarlig og tilpasset vannkvalitet, fiskenes atferdsmessige og fysiologiske behov, helsestatus, driftsform og føringsteknologi*». Videre følger det av andre ledd at «*[f]isketettheten pr. produksjonshet med stamfisk og matfisk av laks og regnbueørret, unntatt i slaktemerder og lukkede produksjonsheter, skal uansett ikke overstige 25 kg/m³*».

Fiskeridirektoratet legger til grunn at Reset sitt RAS-anlegg vil kunne defineres som en lukket produksjonshet i henhold til akvakulturdriftsforskriften § 4 bokstav p, som definerer lukkede produksjonsheter som «*[p]roduksjonsheter som er avhengig av vanninntak og avløp*». Dette innebærer at grensen for fisketetthet på 25 kg/m³ pr. produksjonshet ikke gjelder for Reset sitt anlegg, jf. akvakulturdriftsforskriften § 25 første ledd.

I et RAS-anlegg vil man, i større grad enn i åpne anlegg i sjø og gjennomstrømningsanlegg, ha kontroll på parametere av betydning for vannkvaliteten. Dette kan tale for at det vil være forsvarlig med en høyere fisketetthet enn i åpne anlegg. Det er høye kostnader knyttet til utvikling og drift av RAS-anlegg, uavhengig av lokalisering på land eller i sjø, og disse anleggene vil i kommersiell drift sannsynligvis være avhengig av en høy fisketetthet for at driften skal kunne være lønnsom. Dersom det omsøkte konseptet ikke skulle være egnet for en høy fisketetthet er det lite sannsynlig at teknologien vil være kommersialiserbar og ha potensiale til å komme næringen til gode. I et resirkuleringsanlegg vil det som nevnt være flere av de tekniske elementene som må dimensjoneres for den maksimale biomassen som skal være i anlegget, og dermed også maksimal fisketetthet. Fiskeridirektoratet vurderer etter dette at det kan være hensiktsmessig å få testet ut om det omsøkte konseptet er egnet for den biomassen anlegget skal ha i kommersiell drift. En fisketetthet på rundt 56 kg/m³ virker hensiktsmessig med tanke på en teknisk uttesting av et RAS-anlegg og samsvarer med Fiskeridirektoratets tidligere praksis ved tildeling av utviklingstillatelser til lukkede produksjonsheter. Dette kunne tale for en tildeling av opp mot 7040 tonn MTB. Etter Fiskeridirektoratets vurdering vil det imidlertid ikke være behov for produksjon/høy fisketetthet i samtlige merder samtidig for å prøve ut om konseptet egner seg for en høy fisketetthet.

Søker skriver at før man kommer så langt i utviklingen at man nærmer seg full produksjon i anlegget, vil det av hensyn til både fiskevelferd og økonomisk risiko måtte være en prosess som gir rom både for uttesting av kritiske elementer i anlegget, kompetansebygging og høsting av nødvendig lærdom og erfaringer. Fiskeridirektoratet erfarer at landbaserte RAS-anlegg for matfisk fremdeles er på relativt tidlig stadium, og at aktører i andre land har hatt utfordringer knyttet til å utnytte den kapasiteten anlegget

er designet for.⁴ Reser har søkt om utviklingstillatelser for en forholdsvis lang prosjektperiode på 12 år. Imidlertid fremgår det av prosjektplan oversendt 25. september 2019 at produksjon i sjø først skal begynne i år syv, slik at sjøfasen bare skal være på seks år. Fiskeridirektoratet antar at det først vil være helt mot slutten av prosjektperioden at biomassen eventuelt vil være bygget opp til det anlegget er dimensjonert for. Etter Fiskeridirektoratets vurdering taler dette for at biomassen i anlegget kan begrenses noe uten at dette går ut over den teknologiske uttestingen i den dominerende delen av prosjektperioden.

Fiskeridirektoratet legger etter dette til grunn produksjonskapasiteten det omsøkte resirkuleringsanlegget skal designes for (7 040 tonn MTB) må tillegges vekt ved vurderingen av biomassebehovet. Videre legger Fiskeridirektoratet til grunn at i hvert fall enkeltsegmenter av anlegget bør testes med fisketetthet på 56 kg/m³. Ettersom det først vil være helt mot slutten av prosjektperioden at biomassen eventuelt vil være bygget opp til det anlegget er dimensjonert for legger direktoratet imidlertid til grunn at biomassen i anlegget kan begrenses noe uten at dette går ut over den teknologiske uttestingen i den dominerende delen av prosjektperioden. Vi viser herunder til at det ikke er slik at ordningen med utviklingstillatelser innebærer at det må tildeles så mye biomasse at prosjektene skal ende med et ferdig utviklet produkt klar til kommersialisering etter endt prosjektperiode, jf. departementets uttalelse i klagesak vedrørende Marine Donut⁵.

I henhold til laksetildelingsforskriften § 28b siste ledd og retningslinjene til bestemmelsen kan direktoratet ved tildeling av utviklingstillatelser legge vekt på økonomien i utviklingsprosjektet ved vurdering av hvor stor biomasse som er nødvendig for å kunne gjennomføre prosjektet.

I innsendte tilleggsopplysninger av 17. mai 2019 ble investeringskostnaden oppjustert fra 965 millioner kroner i den opprinnelige søknaden til 1482,8 millioner kroner.

Endringene mellom det første og det andre budsjettet er store. I e-post 14. oktober 2019 har søker sammenlignet de to budsjettene og gitt nærmere forklaring for endringene. Tilleggsinformasjonen gir en detaljert oversikt over de ulike kostnadselementene i investeringskostnaden. Ifølge søker er de nye postene som har kommet til i det andre budsjettet «...poster som burde vært med i den opprinnelige investeringskostnaden, men som grunnet en hektisk innspurt i søknadsprosessen ikke kom med. Investeringskostnaden, som lå til grunn for budsjettet, var rett og slett ikke godt nok gjennomarbeidet/kvalitetssikret.»

Etter Fiskeridirektoratets vurdering manglet det første budsjettet flere vesentlige poster, for eksempel kostnad for projektering, utvikling av prototypereaktor og elektrisk installasjon. Fiskeridirektoratet har ikke holdepunkt for å legge til grunn at de nye postene ikke er reelle kostnader, eller til å betvile søkers estimat. Vi ser imidlertid at det også er lagt til noen kostnadselementer som ikke er tilknyttet teknologiutviklingen i

⁴ Se for eksempel FHF/SINTEF-rapporten: *Konsekvensanalyse av landbasert oppdrett av laks – matfisk og post-smolt*: <https://www.fhf.no/prosjekter/prosjektbasen/901442/>

⁵ Nærings- og fiskeridepartementets vedtak av 16. juli 2018 vedrørende søknad fra Marine Harvest ASA om utviklingstillatelser til konseptet «Marine Donut»

prosjektet, eksempel innredning av kontorer, lugarer, treningsrom, spiserom, lagerrom bad og felles oppholdsrom. Videre vurderer Fiskeridirektoratet at for eksempel solenergianlegg har lite å gjøre med det akvakulturtekniske. Dette er imidlertid mindre kostnadsposter som er av liten betydning for den totale investeringssummen. Det er særlig posten for bioreaktorer som er med å trekke investeringskostnaden opp. Fiskeridirektoratet vurderer at bioreaktorer er en vesentlig del av et RAS-anlegg og at denne kostnaden er nødvendig for å kunne gjennomføre utviklingsprosjektet. Selv om Fiskeridirektoratet vurderer at det var en mangel ved den opprinnelige søknaden at flere viktige poster var utelatt fra budsjettet, har direktoratet kommet til at den nye investeringskostnaden kan legges til grunn med noen mindre skjønsmessige fradrag.

I tillegg til å gjennomgå de innsendte beregningene fra søker, gjør Fiskeridirektoratet en selvstendig vurdering av økonomien i prosjektet, basert på innsendt informasjon om planlagt produksjon, forventede kostnader og investeringer. I denne vurderingen legger direktoratet til grunn Fish Pools forwardpriser for 2019 som et mer objektivt anslag for fremtidige laksepriser. Videre legger vi til grunn at verdien av utviklingstillatelser etter en eventuell konvertering vil være på minimum 152 millioner kroner per tillatelse. Dette prisanslaget baserer seg på dagens beste kunnskap om markedspris for kommersielle tillatelser, basert på gjennomsnittlig oppnådd pris ved auksjon i juni 2018. Tilsvarende laksepris og markedspris for tillatelser er også lagt til grunn av Nærings- og fiskeridepartementet i deres seneste klagebehandling.⁶

Fiskeridirektoratet bemerker at vi vurderer at det omsøkte prosjektet har en høy vanskelighetsgrad og at det er snakk svært betydelige investeringer. Videre vil en vesentlig andel av investeringskostnadene i et resirkuleringsanlegg være direkte knyttet til hvor stor produksjon anlegget skal ha. Grunnen til dette er at det som nevnt er tekniske systemer som ivaretar fiskens biologiske behov. Til sammenligning vil mange av disse prosessene være automatisk og kostnadsfritt ivaretatt av naturen i et åpent anlegg. Marginalkostnaden per oppnådd produksjonskapasitet kan i så måte sies å være høyere for et resirkuleringsanlegg enn et åpent anlegg, hvor volumet til produksjonsenheten er den begrensende faktor. På samme måte vil tapet knyttet til å ha uutnyttet produksjonskapasitet i et resirkuleringsanlegg være høyere enn for et åpent anlegg.

Det presiseres imidlertid i retningslinjene at ordningen med utviklingstillatelser skal bidra til å redusere risiko, men ikke nødvendigvis eliminere den for søker.

Basert på kunnskapen vi har om markedspris for kommersielle tillatelser legger Fiskeridirektoratet til grunn en rabatt på 142 millioner kroner ved konvertering, per tildelte utviklingstillatelse. Fiskeridirektoratet vurderer at prosjektet vil kunne oppnå en tilstrekkelig lønnsomhet også ved tildeling av noe mindre biomasse enn det anlegget designes for. Rabatten ved tildeling av 8 tillatelser vil være 1 136 millioner kroner. Ettersom ordningene med utviklingstillatelser skal bidra til å redusere risiko, men ikke nødvendigvis eliminere den for søker legger Fiskeridirektoratet til grunn at en tildeling av 8 tillatelser vil gi en tilstrekkelig økonomisk risikoavlastning til prosjektet.

⁶ Se avgjørelse i klagesak fra Marine Harvest ASA vedr. konseptet «Marine Donut» og avgjørelse i klagesak fra Cermaq Norway AS vedr. konseptet «iFarm».

Fiskeridirektoratet har foretatt en helhetsvurdering hvor det særlig er lagt vekt på at de tekniske elementene i konseptet henger tett sammen med den biomassen anlegget designes for og at det skal gis en tilstrekkelig økonomisk risikoavlastning til at prosjektet kan gjennomføres. Etter Fiskeridirektoratets vurdering vil en tildeling av åtte utviklingstillatelser være tilstrekkelig for en teknisk utprøving av konseptet, samtidig som dette vil gi en tilstrekkelig økonomisk risikoavlastning til prosjektet.

Reset skriver i søknaden at det planlagte driftsopplegget fordrer en dispensasjon fra brakkleggingskravet. Akvakulturdriftsforskriften § 40 tredje ledd slår fast at «*[l]okaliteter i sjøvann med matfisk og stamfisk skal tømmes og brakklegges i minimum 2 måneder etter hver produksjonssyklus.*» Mattilsynet kan dispensere fra kravet i § 40 tredje ledd i «*særlige tilfeller*», jf. 68 annet ledd, jf. § 67 annet ledd. Fiskeridirektoratet legger til grunn at biomassebehovet i prosjektet kan bli lavere dersom dispensasjon ikke gis, og at dette kan få betydning ved vurderingen av en eventuell søknad om konvertering.

4. Vedtak

Fiskeridirektoratet avslår søknaden fra Reset hva gjelder 2 av 10 omsøkte tillatelser, jf. laksetildelingsforskriften § 28b. Direktoratet vil likevel i tråd med det som fremgår over gå videre med behandling av søknaden oppad begrenset til 8 tillatelser.

5. Klagerett

Dette vedtaket kan påklages, jf. forvaltningsloven § 28. Se vedlagt skjema. Klagefristen er tre uker.

Med hilsen

Øyvind Lie
direktør

Anne B. Osland
seksjonssjef

Brevet er godkjent elektronisk og sendes uten håndskreven underskrift.

Mottakerliste:

Reset

c/o Merdslippen AS

Kopi til:

Nærings- og fiskeridepartementet

Postboks 8090 Dep

0032 OSLO

Vedlegg

Klageskjema Reset

